
Raghuvansha 12 by Kalidas

——
रघुवंशं सर्गः १२ कालिदासकृतम्

——
Document Information

Text title : raghuvansha12

File name : raghuvansha12.itx

Category : major_works, kAlidAsa

Location : doc_z_misc_major_works

Author : kalidasa

Transliterated by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Proofread by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Latest update : August 23, 2005

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Raghuvansha 12 by Kalidas

रघुवंशं सर्गः १२ कालिदासकृतम्

निर्दिष्टविषयस्नेहः स दशान्तमुपेयिवान् ।
आसीदासन्ननिर्वाणः प्रदीपार्यिरिवोषसि ॥ १२-१ ॥

तं कर्णमूलमागत्य रामे श्रीर्न्यस्यतामिति ।
कैकेयीशङ्कुयीवाह पलितखण्डना जरा ॥ १२-२ ॥

सा पौरान्पौरकान्तस्य रामस्याभ्युदयश्रुतिः ।
प्रत्येकं द्राघयांयके कुल्येनोधानपादपान् ॥ १२-३ ॥

तस्याभिषेकसंभारे कल्पितं कूरनिश्चया ।
दूषयामास कैकेयी शोकोष्णैः पार्थिवाश्रुभिः ॥ १२-४ ॥

सा किलाश्वासिता यएडी भर्त्रा तत्संश्रुतौ वरौ ।
उद्धवामेन्द्रसिक्ता भूर्बिलमग्राविवोरगौ ॥ १२-५ ॥

तयोश्चतुर्दशैकेन रामं प्राप्राजयत्समाः ।
द्वितीयेन सुतस्यैख्यद्वैधव्यैककुलां श्रियम् ॥ १२-६ ॥

पित्रा दत्तं रुदन्नामः प्राञ्जमर्डी प्रत्यपद्यत ।
पश्चाद्दनाय गच्छेति तदाज्ञां मुदितोऽग्रहीत् ॥ १२-७ ॥

धधतो मङ्गलक्षौमे वसानस्य य वल्कले ।
ददृशुर्विस्मितास्तस्य मुष्परागं समं जनाः ॥ १२-८ ॥

स सीतालक्ष्मणसभः सत्याद्गुरुमलोपयन् ।
विवेश दण्डकारण्यं प्रत्येकं य सतां मनः ॥ १२-९ ॥

राजापि तद्वियोगार्तः स्मृत्वा शापं स्वकर्मजम् ।
शरीरत्यागमात्रेण शुद्धिलाभमन्यत ॥ १२-१० ॥

विप्रोषितकुमारं तद्राज्यमस्तमितेश्वरम् ।
रन्ध्रान्वेषणदक्षाणां द्विषामामिषततां ययौ ॥ १२-११ ॥

अथानाथाः प्रकृतयो मातृभन्धुनिवासिनम् ।
 मौलैरानाययामासुर्भरतं स्तम्भिताश्रुभिः ॥ १२-१२ ॥
 श्रुत्वा तथाविधं मृत्युं डेकेयीतनयः पितुः ।
 मातुर्नु डेवलं स्वस्याः श्रियोऽप्यासीत्पराऽभुभः ॥ १२-१३ ॥
 ससैन्यश्चान्वगाद्रामं दर्शितानाश्रमालयैः ।
 तस्य पश्यन्ससौमित्रैरुदश्रुर्वसतिद्रुमान् ॥ १२-१४ ॥
 चित्रकूटवनस्थं य कथितस्वर्गातिर्गुरोः ।
 लक्ष्म्या निमन्त्रयांयङ्के तमनुच्छिष्टसंपदा ॥ १२-१५ ॥
 स हि प्रथमजे तस्मिन्नकृतश्रीपरिग्रहे ।
 परिवेत्तारमात्मानं मेने स्वीकरणाद्भुवः ॥ १२-१६ ॥
 तमशङ्क्यमपाङ्कष्टं निदृशात्स्वर्गिणः पितुः ।
 यथाये पादुके पश्चात्कर्तुं राज्याधिदेवते ॥ १२-१७ ॥
 स विसृष्टस्तथेत्युक्त्वा भ्रात्रा नैवाविशत्पुरीम् ।
 नन्दिग्रामगतस्तस्य राज्यं न्यासमिवाभुनङ् ॥ १२-१८ ॥
 दृढभक्तिरिति जयेष्टे राजयतृषणापराऽभुभः ।
 मातुः पापस्य भरतः प्रायश्चित्तमिवाकरोत् ॥ १२-१९ ॥
 रामोऽपि सख वैदेह्या वने वन्येन वर्तयन् ।
 ययार सानुजः शान्तो वृद्धेक्ष्वाकुव्रतं युवा ॥ १२-२० ॥
 प्रभावस्तम्भितख्यायमाश्रितः स वनस्पतिम् ।
 कदाचिदङ्के सीतायाः शिश्ये किञ्चिदिव श्रमात् ॥ १२-२१ ॥
 अैन्द्रः किल नभैस्तस्या विददार स्तनौ द्विजः ।
 प्रियोपभोगचिह्नेषु पौरौर्भाग्यमिवाग्रन् ॥ १२-२२ ॥
 तस्मिन्नस्थदिषीकास्त्रं रामो रामावभोधितः ।
 आत्मानं मुमुये तस्मादेकनेत्रव्ययेन सः ॥ १२-२३ ॥
 रामस्त्वसन्नदृशत्वाद्भरतागमनं पुनः ।
 आशङ्क्योत्सुकसारङ्गां चित्रकूटस्थलीं जडौ ॥ १२-२४ ॥
 प्रययावातिथेषु वसन्नृषिकुलेषु सः ।
 दक्षिणां दिशमुक्षेषु वाषिडेष्विव भास्करः ॥ १२-२५ ॥

બભૌ તમનુગચ્છન્તી વિદેહાધિપતેઃ સુતા ।
 પ્રતિષિદ્ધાપિ કૈકેય્યા લક્ષ્મીરિવ ગુણોન્મુખી ॥ ૧૨-૨૬ ॥
 અનસૂયાતિસૃષ્ટેન પુણ્યગન્ધેન કાનનમ્ ।
 સા ચકારાડ્ગરાગેણ પુષ્પોચ્ચલિતષટ્પદમ્ ॥ ૧૨-૨૭ ॥
 સંધ્યાભ્રકપિશસ્તસ્ય વિરાધો નામ રાક્ષસઃ ।
 અતિષ્ઠન્માર્ગમાવૃત્ય રામસ્યેન્દોરિવ ગ્રહઃ ॥ ૧૨-૨૮ ॥
 સ જહાર તયોર્મધ્યે મૈથિલીં લોકશોષણઃ ।
 નભોનભસ્યયોર્વૃષ્ટિમવગ્રહ ઇવાન્તરે ॥ ૧૨-૨૯ ॥
 તં વિનિષ્ચિષ્ય કાકુત્સ્થૌ પુરા દૂષયતિ સ્થલીમ્ ।
 ગન્ધેનાશુચિના ચેતિ વસુધાયાં નિચમ્રતુઃ ॥ ૧૨-૩૦ ॥
 પગ્ચવટયાં તતો રામઃ શાસનાત્કુમ્ભજન્મનઃ ।
 અનપોઢસ્થિતિસ્તસ્થૌ વિન્ધ્યાદ્રિઃ પ્રકૃતાવિવ ॥ ૧૨-૩૧ ॥
 રાવણાવરજા તત્ર રાઘવં મદનાતુરા ।
 અભિપેદે નિદાઘાર્તા વ્યાલીવ મલયદ્રુમમ્ ॥ ૧૨-૩૨ ॥
 સા સીતાસંનિધાવેવ તં વપ્રે કથિતાન્વયા ।
 અત્યારૂઢો હિ નારીણામકાલહ્નો મનોભવઃ ॥ ૧૨-૩૩ ॥
 કલત્રવાનહં બાલે કનીયાસં ભજસ્વ મે ।
 ઇતિ રામો વૃષસ્થન્તીં વૃષસ્કન્ધઃ શશાસ તામ્ ॥ ૧૨-૩૪ ॥
 જ્યેષ્ઠાભિગમનાત્પૂર્વં તેનાપ્યનભિનન્દિતામ્ ।
 સાડભૂદ્રામાશ્રયા ભૂયો નદીવોભયકૂલભાક્ટ્ ॥ ૧૨-૩૫ ॥
 સંરમ્ભં મૈથિલીહાસઃ ક્ષણસૌમ્યાં નિનાય તામ્ ।
 નિવાતસ્તિમિતાં વેલાં ચન્દ્રોદય ઇવોદધેઃ ॥ ૧૨-૩૬ ॥
 ક્લમસ્થોપહાસસ્ય સઘઃ પ્રાપ્સ્યસિ પશ્ય મામ્ ।
 મૃગ્યાઃ પરિભવો વ્યાઘ્ર્યામિત્યવેહિ ત્વયા કૃતમ્ ॥ ૧૨-૩૭ ॥
 ઇત્યુક્ત્વા મૈથિલીં ભર્તુરકુન્ડે નિવિશર્તીં ભયાત્ ।
 રૂપં શૂર્પણખા નામ્નઃ સદૃશં પ્રત્યપદ્યત ॥ ૧૨-૩૮ ॥
 લક્ષ્મણઃ પ્રથમં શ્રુત્વા કોકિલામઞ્જુવાદિનીમ્ ।

शिवाघोरस्वनां पश्चाद्भुधे विद्वृतेति ताम् ॥ १२-३६ ॥

पर्णशालामथ क्षिप्रं विदुष्टासिः प्रविश्य सः ।

वैदुष्यपौनरुक्त्येन भीषणां तामयोजयत् ॥ १२-४० ॥

सा वङ्गनभधारिण्या वेणुर्कडकशपर्वया ।

अङ्गुशाकारयाङ्गुल्या तावतर्ज्यदम्भरे ॥ १२-४१ ॥

प्राप्य याशु जनस्थानं भरादित्यस्तथाविधम् ।

रामोपकममायुष्यौ रक्षःपरिभवं नवम् ॥ १२-४२ ॥

मुभावयवलूनां तां नैरृता यत्पुरो दधुः ।

रामाभियायिनां तेषां तदेवाभूदमङ्गलम् ॥ १२-४३ ॥

उदायुधानात्पततस्तान्दृप्तान्नेक्ष्य राघवः ।

निदधे विजयाशंसां यापे सीतां च लक्ष्मणे ॥ १२-४४ ॥

ओको दाशरथिः कामं यातुधानाः सलस्रशः ।

ते तु यावन्त एवाञ्चै तावांश्च ददृशे स तैः ॥ १२-४५ ॥

असज्जनेन काकुत्स्थः प्रयुक्तमथ दूषणम् ।

न यक्षमे शुभाचारः स दूषणमिवात्मनः ॥ १२-४६ ॥

तं शरैः प्रतिजग्राह भरत्रिशिरसौ च सः ।

ङ्गमशस्ते पुनस्तस्य यापात्सममिवोद्ययुः ॥ १२-४७ ॥

तैस्त्रयाणां शितैर्बाणैर्यथापूर्वविशुद्धिभिः ।

आयुर्दृष्टातिगैः पीतं रुधिरं तु पतत्रिभिः ॥ १२-४८ ॥

तस्मिन्नामशरोत्कृते बले मलति रक्षसाम् ।

उत्थितं ददृशेऽन्यस्य ङ्गमन्धेभ्यो न डिंयन ॥ १२-४९ ॥

सा बाणवर्षिणां रामं योधयित्वा सुरद्विषाम् ।

अप्रबोधाय सुष्वाप गृध्रच्छाये वड्धिनी ॥ १२-५० ॥

राघवास्त्रविदीर्णानां रावणं प्रति रक्षसाम् ।

तेषां शूर्पणाभवैका दृष्ट्रवृत्तिडराऽभवत् ॥ १२-५१ ॥

निग्राहान्स्वसुरात्मानां वधास्य धनदानुजः ।

रामेण निहितं मेने पदं दशसु मूर्धसु ॥ १२-५२ ॥

રક્ષસા મૃગરૂપેણ વચ્ચયિત્વા સ રાઘવૌ ।
 જહાર સીતાં પક્ષીન્દ્રપ્રયાસક્ષણવિદ્ધિતઃ ॥ ૧૨-૫૩ ॥
 તૌ સીતાવેષિણૌ ગૃધ્રં લૂનપક્ષમપશ્યતામ્ ।
 પ્રાણૈર્દશરથપ્રીતેરનૃણાં કણ્ઠવર્તિભિઃ ॥ ૧૨-૫૪ ॥
 સ રાવણહૃતાં તાભ્યાં વચસાચચ મૈથિલીમ્ ।
 આત્મનઃ સુમહત્કર્મ પ્રાણૈરાવેદ્ય સંસ્થિતઃ ॥ ૧૨-૫૫ ॥
 તયોસ્તસ્મિન્નવીભૂતપિતૃવ્યાપતિશોકયોઃ ।
 પિતરીવાગ્નિસંસ્કારાત્પરા વવૃતિરે ક્રિયાઃ ॥ ૧૨-૫૬ ॥
 વધનિર્ધૂતશાપસ્ય કબન્ધસ્થોપદેશતઃ ।
 મુમૂર્ચ્ઙ્ઘ સખ્યં રામસ્ય સમાનવ્યસને હરૌ ॥ ૧૨-૫૭ ॥
 સ હત્વા વાલિનં વીરસ્તત્પદે ચિરકાઙ્ક્ષિતે ।
 ધાતોઃ સ્થાન ઇવાદેશં સુગ્રીવં સંન્યવેશયત્ ॥ ૧૨-૫૮ ॥
 ઇતસ્તતશ્ચ વૈદેહીમન્વેષ્ટું ભર્તૃયોદિતાઃ ।
 કપયશ્ચેરુરાર્તસ્ય રામસ્યેવ મનોરથાઃ ॥ ૧૨-૫૯ ॥
 પ્રવૃત્તાવુપલબ્ધ્યાયાં તસ્યાઃ સંપાતિદર્શનાત્ ।
 મારુતિઃ સાગરં તીર્ણઃ સંસારમિવ નિર્મમઃ ॥ ૧૨-૬૦ ॥
 દૃષ્ટા વિચિન્વતા તેન લહુાયાં રાક્ષસીવૃતા ।
 જાનકી વિષવલ્લીભિઃ પરિતેવ મહૌષધિઃ ॥ ૧૨-૬૧ ॥
 તસ્યૈ ભર્તુરભિજ્ઞાનમ્ડગ્ગુલીયં દદૌ કપિઃ ।
 પ્રત્યુદ્ગતમિવાનુષ્ણૈસ્તદાનન્દાશ્રુબિન્દુભિઃ ॥ ૧૨-૬૨ ॥
 નિર્વાપ્ય પ્રિયસદૈશૈઃ સીતામક્ષવધોદ્ધતઃ ।
 સ દદાહ પુરીં લહુાં ક્ષણસોઢારિનિગ્રહઃ ॥ ૧૨-૬૩ ॥
 પ્રત્યભિજ્ઞાનરત્નં ચ રામાયાદર્શયત્કૃતી ।
 હૃદયં સ્વયમાયાતં વૈદેહ્યા ઇવ મૂર્તિમત્ ॥ ૧૨-૬૪ ॥
 સ પ્રાપ હૃદયન્યસ્તમણિસ્પર્શનિમીલિતઃ ।
 અપયોધરસંસર્ગાં પ્રિયાલિડ્ગનનિર્વૃત્તિમ્ ॥ ૧૨-૬૫ ॥
 શ્રુત્વા રામઃ પ્રિયોદન્તં મેને તત્સડ્ગમોત્સુકઃ ।
 મહાર્ણવપરિક્ષેપં લહુાયાઃ પરિખાલધુમ્ ॥ ૧૨-૬૬ ॥

स प्रतस्थेऽरिनाशाय हरिसौन्दर्यैरनुद्रुतः ।
न केवलं भुवः पृष्ठे व्योम्नि संबाधवर्तिभिः ॥ १२-६७ ॥
निविष्टमुदधेः कूले तं प्रपाद बिभीषणः ।
स्नेहाद्राक्षसलक्ष्म्येव बुद्धिमाविश्य योदितः ॥ १२-६८ ॥
तस्मै निशाचरैश्चर्यं प्रतिशुश्राव राघवः ।
काले षलु समालब्धाः कूलं बध्नन्ति नीतयः ॥ १२-६९ ॥
स सेतुं बन्धयामास प्लवगैर्लवणाम्भसि ।
रसातलादिवोन्मग्नं शेषं स्वप्राय शार्ङ्गिणः ॥ १२-७० ॥
तेनोत्तीर्य पथा लङ्गां रोधयामास पिङ्गलैः ।
द्वितीयं उभेप्राकारं कुर्वद्भिरिव वानरैः ॥ १२-७१ ॥
रणः प्रववृते तत्र भीमः प्लवगरक्षसाम् ।
द्विविजृम्भितकाकुत्स्थपौलस्त्यजयघोषणः ॥ १२-७२ ॥
पादपाविद्धपरिधः शिलानिष्पिष्टमुद्गरः ।
अतिशस्त्रनभन्यासः शैलरुणामतंगजः ॥ १२-७३ ॥
अथ रामशिरश्छेददर्शनोद्भ्रान्तयेतनाम् ।
सीतां मायेति शंसन्ती त्रिजटा समञ्जवयत् ॥ १२-७४ ॥
कामं ज्वति मे नाथ एति सा विजडौ शुयम् ।
प्राज्मत्वा सत्यमस्यान्तं ज्वितास्मीति लज्जिता ॥ १२-७५ ॥
गरुडापातविश्लिष्टमेघनादास्त्रबन्धनः ।
दाशरथ्योः क्षणकलेशः स्वप्रवृत्त एवाभवत् ॥ १२-७६ ॥
ततो बिभेद पौलस्त्यः शक्या वक्षसि लक्ष्मणम् ।
रामस्त्वनाहतोऽप्यासीद्विदीर्णदुदयः शुया ॥ १२-७७ ॥
स मारुतिसमानीतमडौषघिलतप्यथः ।
लङ्कास्त्रीणां पुनश्चक्रे विलापाचार्यकं शरैः ॥ १२-७८ ॥
स नादं मेघनादस्य धनुश्चेन्द्रायुधप्रभम् ।
मेघस्येव शरत्कालो न किञ्चित्पर्यशेषयत् ॥ १२-७९ ॥
कुम्भकर्णः कपीन्द्रेण तुल्यावस्थः स्वसुः कृतः ।

રુરોઘ રામં શ્ડગીવ ટકુચ્છિન્નમનઃશિલઃ ॥ ૧૨-૮૦ ॥

અકાલે બોધિતો ભ્રાતા પ્રિયસ્વપ્નો વૃથા ભવાન્ ।

રામેષુભિરિતીવાસૌ દીર્ઘનિદ્રાં પ્રવેશિતઃ ॥ ૧૨-૮૧ ॥

ઇતરાણ્યપિ રક્ષાંસિ પેતુર્વાનરકોટિષુ ।

રજાંસિ સમરોત્યાનિ તચ્છોણિતનદીષ્વિવ ॥ ૧૨-૮૨ ॥

નિર્યયાવથ પૌલસ્ત્યઃ પુનર્યુદ્ધાય મન્દિરાત્ ।

અરાવણમરામં વા જગદઘૈતિ નિશ્ચિતઃ ॥ ૧૨-૮૩ ॥

રામં પદાતિમાલોક્ય લક્ષ્ણં ચ વરૂથિનમ્ ।

હરિયુગ્યં રથં તસ્મૈ પ્રજિઘાય પુરંદરઃ ॥ ૧૨-૮૪ ॥

તમાઘૂતધ્વજપટં વ્યોમગડ્ગોર્મિવાયુભિઃ ।

દેવસૂતભુજાલમ્બી જૈત્રમધ્યાસ્ત રાઘવઃ ॥ ૧૨-૮૫ ॥

માતલિસ્તસ્ય માહેન્દ્રમામુમોચ તનુચ્છદમ્ ।

યત્રોત્પલદલકલૈબ્યમસ્ત્રાણ્યાપુઃ સુરદ્વિષામ્ ॥ ૧૨-૮૬ ॥

અન્યોન્યદર્શનપ્રાપ્તિમવિક્રમાવસરં ચિરાત્ ।

રામરાવણયોર્યુદ્ધં ચરિતાર્થમિવાભવત્ ॥ ૧૨-૮૭ ॥

ભુજમૂર્ધોરુબાહુલ્યાદેકોડપિ ધનદાનુજઃ ।

દદૃશે હ્યયથાપૂર્વો માતૃવંશ ઇવ સ્થિતઃ ॥ ૧૨-૮૮ ॥

જેતારં લોકપાલાનાં સ્વમુખૈરચિતેશ્વરમ્ ।

રામસ્તુલિતકૈલાસમારાતિં બહ્મન્યત ॥ ૧૨-૮૯ ॥

તસ્ય સ્ફુરતિ પૌલસ્ત્યઃ સીતાસંગમશંસિનિ ।

નિયખાનાધિકક્રોધઃ શરં સવ્યેતરે ભુજે ॥ ૧૨-૯૦ ॥

રાવણસ્યાપિ રામાસ્તો ભિત્વા હૃદયમાશુગઃ ।

વિવેશ ભુવમાખ્યાતુમુરગેભ્ય ઇવ પ્રિયમ્ ॥ ૧૨-૯૧ ॥

વચસૈવ તયોર્વાક્યમસ્ત્રમસ્ત્રેણ નિદ્ધતોઃ ।

અન્યોન્યજયસંરમ્ભો વવૃધે વાદિનોરિવ ॥ ૧૨-૯૨ ॥

વિક્રમવ્યતિહારેણ સામાન્યાડભૂદ્વયોરપિ ।

જયશ્રીરન્તરા વેદિર્મત્તવારણયોરિવ ॥ ૧૨-૯૩ ॥

कृतप्रतिकृतप्रीतैस्तयोर्मुक्तां सुरासुरैः ।
 परस्परशरघ्राताः पुष्पवृष्टिं न सेडिरे ॥ १२-८४ ॥
 अयःशङ्कुचितान् रक्षः शतघ्नीमथ शत्रवे ।
 लृप्तान् वैवस्वतस्येव कूटशाब्मलिमक्षिपत् ॥ १२-८५ ॥
 राघवो रथमप्राप्तान् तामाशां य सुरद्विषाम् ।
 अर्धयन्द्रमुष्मैर्बाणैश्चिच्छेद कदलीसुभम् ॥ १२-८६ ॥
 अमोघं संदधे यास्मै धनुष्येकधनुर्धरः ।
 ब्राह्ममस्त्रं प्रियाशोकशल्यनिष्कर्षणौषधम् ॥ १२-८७ ॥
 तद्व्योम्नि शतधा भिन्नं ददृशे दीप्तिमन्मुभम् ।
 वपुर्भूखोरगस्येव करालहृलमण्डलम् ॥ १२-८८ ॥
 तेन मन्त्रप्रयुक्तेन निमेषार्धादपातयत् ।
 स रावणशिरःपङ्क्तिमज्ञातव्रणवेदनाम् ॥ १२-८९ ॥
 बालार्कप्रतिमेवाप्सु वीचिभिन्ना पतिष्यतः ।
 रराज रक्षःकायस्य कण्ठच्छेदपरम्परा ॥ १२-९० ॥
 मरुतां पश्यतां तस्य शिरांसि पतितान्यपि ।
 मनो नातिविशस्वास पुनःसंधानशङ्किनाम् ॥ १२-९०१ ॥
 अथ मद्गुरुपक्षैलोकपालद्विपाना-
 मनुगतमलिवृन्दैर्गाण्डभिर्तीर्षिडाय ।
 उपनतमण्डिबन्धे मूर्ध्नि पौलस्त्यशत्रोः
 सुरभि सुरविमुक्तं पुष्पवर्षं पपात ॥ १२-९०२ ॥
 यन्ता हरेः सपदि संलृतकार्मुकजय-
 मापृच्छ्य राघवमनुष्ठितदेवकार्यम् ।
 नामाङ्कुरावणशराङ्कितकेतुयष्टि-
 मूर्ध्वं रथं हरिसडस्रयुजं निनाय ॥ १२-९०३ ॥
 रघुपतिरपि जातवेदोविशुद्धां प्रगृह्य प्रियां
 प्रियसुलुटि बिम्बीषणो संगमय्य श्रियं वैशिणः ।
 रविसुतसहितेन तेनानुयातः ससौमित्रिणा
 भुजविजितविमानरत्नाधिःप्रतस्थे पुरीम् ॥ १२-९०४ ॥

एति श्रीरघुवंशे मडाकाव्ये कविश्रीकालिदासकृतौ
रावणवधो नाम द्वादशः सर्गः ॥

Encoded and proofread by Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

---

——
Raghuvansha 12 by Kalidas

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

